

Ære, at han har taget Hensyn til sin Sygdom, til sin manglende Evne til at bestride sit Embede og er gaaet ud af Embedet, for at en ny rask Mand kan træde til, i Stedet for ved et Vikariat eller paa anden Maade have holdt Staten hen ved at blive siddende 2 Aar til. Ogsaa dette, synes jeg, taler for at gaa med til det Lovforslag, der foreligger.

Om den Forklaring paa den anvendte Beregning, som det ærede Medlem lyste efter, vil jeg sige, at det forbausende er, at det ærede Medlem, som gennem mange Aar har været Medlem af Lønningsudvalget og dér har beskæftiget sig med Lønnings- og Pensionsforhold, ikke kender, hvorledes en saadan Pensionsberegning foregaar. Af de to Hovedpensionslove, vi har, Pensionslovene af 5. Januar 1851 og af 24. Februar 1858, begge Steder § 4, fremgaar det tydeligt, hvorledes saadanne Pensioner beregnes, nemlig for det første efter selve Embedsindtægten, den faste aarlige Gage, derefter de personlige Tillæg, for saa vidt det ikke udtrykkelig i Lønningslove eller paa anden Maade er bestemt, at de ikke regnes med, og endelig efter Sportler, Gebyrer, Procenter, Skriverpenge og lignende lovhjemlede uvisse Indtægter. Dette har været Lov her i Danmark siden 1851, det er sket her for denne Tjenestemand's Vedkommende, og der er ingen Grund for et Medlem, der saa længe har haft med Lønnings- og Pensionsforhold at gøre, til at lyse efter en Forklaring paa dette Forhold, thi det fremgaar tydeligt af de Pensionslove, vi har, at saaledes skal Pensionen beregnes.

Ellinger: Det er kun en kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre. Jeg vil henstille til Mindretallet at lade sin Modstand mod dette Lovforslag falde. Jeg deltog i sin Tid i alle de Forhandlinger, der fandt Sted, da vi fik den nye Embedslægelov, og ved derfra, at der blev givet, vel ikke i juridisk, men i moralsk bindende Former Tilsagn om, at man vilde behandle denne Embedsklasse paa den mest hensynsfulde Maade. Hvad der er foreslaaet her i Lovforslaget, forekommer mig at være en naturlig Konsekvens af de Forhandlinger, vi den Gang førte, hvor alle var enige om at vise et rimeligt Hensyn. Jeg synes derfor, at de Herrer, som sagt, skulde lade Modstanden mod den foreslaaede Ordning falde, saa meget mere som det ikke er særlig behageligt at føre lange Forhandlinger angaaende et Pensionsforhold, der er af saa ringe Om-

fang, og som ingen Konsekvenser fører med sig.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan helt slutte mig til den Henstilling, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) nu gjorde. Jeg er blevet meget forbavset over den Opposition, som er fremkommet mod Lovforslaget. Det ser underligt ud, at forskellige ærede Medlemmer, naar der paa en Gang foreligger Lovforslag om at give en noget forhøjet Pension til 2 Embedsmænd, som gaar af fra Tjenesten i det danske Lægevæsen, vil gaa med til Forhøjelsen til den ene, men ikke til den anden. Nu er heldigvis den Mand, mod hvis Pensionsforhøjelse man vender sig, en saa udmærket Embedsmand og saa vel kendt ogsaa for videnskabelig Virksomhed og for sin store Humanitet, at der ikke derved kastes nogen som helst Skygge paa Personen, hvad ellers let kunde ske. Men det ser dog underligt ud at nægte en saa ringe Imødekommen paa et Omraade, hvor man i det mindste, som det ærede Medlem fra Frederiksberg sagde, er moralsk bundet ved de Forhandlinger, der fandt Sted under den endelige Behandling af den nugældende Embedslægelov, men hvor man efter min Mening — paa Grund af den Tekstanmærkning i Tillægsbevillingsloven, som den ærede Ordfører i sin udmærkede Redegørelse her har citeret — ogsaa nærmest er juridisk bundet dertil. Det foreliggende Lovforslag er udarbejdet i fuldkommen Overensstemmelse med denne Tekstanmærkning, og det er derfor, Oppositionen mod dette Lovforslag i saa høj Grad maa forbausende. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at der maa være en Mulighed for, at man kan trække denne Opposition tilbage og lade Lovforslaget gaa uhindret igennem. Det kan dog ikke være saa magtpaaliggende at holde Modstanden vedlige mod, at denne Embedsmand faar den Pensionsforhøjelse, som han har haft rimelig Grund til at vente. Man naar saa overordentlig lidt derved.

Svendsen: Jeg skal kun føje enkelte Bemærkninger til, hvad der her er fremført. At det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) finder, at noget over 6,000 Kr. er en meget ringe Løn, forstaar jeg saa godt, men jeg er nu ikke af den Anskuelse. Jeg har heller ikke sagt, hvad det ærede Medlem lagde mig i Munden, at en Pension af godt 3,000 Kr. var en særdeles rigelig Pension. Det har jeg ikke sagt et Ord om. Jeg har sagt, at det er rimelig Pension i